

**GWENAËLLE BOULET
ZAKAJ SEM JAZ JAZ?
KRŠČANSKI POGLED NA
POMEMBNA VPRAŠANJA O
ČLOVEKU.**

PREV. ANDREJ GAJŠEK
IN TADEJA PETROVČIČ
JERINA. CELJE: CELJSKA
MOHORJEVA DRUŽBA 2016,
137 STR.

Med dobrodošlimi novostmi v otroški literaturi je knjiga z naslovom "Zakaj sem jaz jaz?" francoskih avtoric Gwenaëlle Boulet (je tudi soavtorica knjižice "Mali Jan s kopico vprašanj", ki je pred leti izšla pri isti založbi), Anne-Laure Fournier-Le Ray, Marine Gérald de Malartic, Sonia Goldie, Lucie Tour in Noélie Viallet, ki otroke spodbuja k

razmišljanju, odlikujejo pa jo tudi kakovostne ilustracije, ki jih je prispevalo več avtorjev. Avtorice, strokovnjakinje z različnih področij, sodelujejo pri francoski otroški katoliški reviji "Filotéo".

Pričujoča knjiga je namenjena otrokom, starejšim od osem let, ki so radovedni, in jim pomaga pri raziskovanju vprašanj o njih samih, življenju in sožitju z drugimi ljudmi. Mlajši otroci, ki še ne znajo sami brati, pa jo lahko prebirajo skupaj s svojimi starši in se z njimi pogovarjajo. Knjiga je razdeljena na osem tematskih poglavij, za katera ni pomembno, v katerem vrstnem redu jih beremo – lahko jih izbiramo povsem po trenutnem nagibu. Vsak tematski sklop se prične s filozofskim vprašanjem, ki je izhodišče za razmišljanje in sega v otrokov izkušnji svet: "Zakaj sem jaz jaz?", "Dekleta, fantje – kdo smo?", "Družina – ena sama sreča?", "Je prijateljstvo večno?", "Kaj nas osrečuje?", "Kaj je ljubezen?", "Zakaj nas je strah?" in "Kaj pomeni uspeti v življenju?". Vsaka od tem je v knjigi vsestransko osvetljena; odgovori, ki jih ponujajo avtorice, so otrokom v pomoč in oporo pri nadaljnjem razmišljanju in zastavljanju lastnih vprašanj, ki se jim ob tem porajajo. Svoje rešitve lahko primerjajo tudi z mislimi svojih sovrstnikov, ki so navedene v knjigi, izvedeli pa bodo tudi, kaj so o obravnavani temi dejale nekatere znane osebnosti, med drugim rimski

filozof in državnik Lucij Anej Seneka ter avstrijski psihiater Viktor Frankl. Ob tem bodo lahko uvideli, da je na vsako stvar mogoče gledati z več različnih zornih kotov. Tako na primer vsi ljudje v življenju iščemo srečo, vendar imamo zelo različne poglede na to, kaj koga osrečuje: za nekoga so to potovanja, za drugega dobre ocene v šoli, spet tretji so srečni, ker imajo vse, kar potrebujejo v življenju, ali ker se ukvarjajo s športom.

Pričujoča knjiga se od knjig s področja filozofije za otroke razlikuje v pristopu: razmišljanja otrok ne spodbuja samo z vprašanji, ampak jim ponuja tudi možne odgovore nanje in okvire za razmišljanje, poleg tega pa v njej najdemo tudi napotke, kako naj se obnašajo in kako naj ravnajo – na primer, kako naj negujejo prijateljstvo, premagajo strah, kako naj v polnosti živijo ipd. Kot pove že podnaslov, so pomembna vprašanja o človeku osvetljena s krščanskega vidika, zaradi česar se avtorice opirajo tudi na Sveto pismo, zlasti na evangelije, in poudarjajo krščanske vrednote. Nazorno pokažejo, kako so Jezusovi nauki aktualni še danes in kako naj otroci ravnajo, da bodo živeli v skladu z njimi; pomembno pa je, da vsakdo v življenju najde svojo lastno pot: "Jezus nam sicer kaže, kako naj živimo, kakšni naj bomo drug do drugega, uči nas, naj se ne pehamo za gmotnimi dobrinami, ne

ponuja pa nobenih receptov ali podrobnih navodil za uspešno življenje! Jezus nas vabi, naj mu sledimo na poti ljubezni. Vsak od nas pa mora sam najti način, kako lahko najbolje ljubi. Živeti kot kristjan je zahtevno, je pa predvsem vir silnega veselja!" (str. 135)

Na koncu naj spregovorim še nekaj besed o vsebini, saj marsikatera misel spodbuja k razmišljanju tudi nas odrasle. Prvo poglavje je namenjeno razmisleku o tem, kdo pravzaprav smo, in vodi k spoznanju, da je vsakdo med nami po svoji zunanosti, zanimanjih, talentih ... nekaj edinstvenega in mu prav nihče drug ni podoben. Spoznanje samega sebe je pomembno tudi za to, da se naučimo ceniti same sebe, kakršni smo. V drugem poglavju, ki je namenjeno razliki med spoloma, spoznamo, kako smo si ljudje različni med seboj, vendar imamo tudi marsikaj skupnega in smo vsi enakopravni. Odpravimo predsodke, naučimo se spoštovati drug drugega in živeti v

slogi z drugimi. Tretje poglavje govori o družini: naša družina nas pomembno oblikuje, ko odraščamo, pa lahko sami izberemo, katere vrednote, ki so nam jih posredovali starši, želimo ohraniti in katerim novim bomo sledili, ker nam bolje ustrezajo. Četrto poglavje obravnava prijateljstvo: prijateljstvo je dar, ki ga ponuja življenje; dobro se počutimo, ker nam je prijatelj podoben, hkrati pa smo si različni. Razlike bogatijo naš odnos, saj prijatelj pomaga gledati na stvari drugače, obvlada drugačne stvari ... Sledi poglavje o sreči: mnogi mislijo, da so denar, zdravje, lepota ... nujni za to, da smo srečni. Če imamo dovolj denarja za preživljanje in smo zdravi, je naše življenje lažje, vendar samo bogastvo še ne prinaša sreče. Vsi smo kdaj srečni, pa tudi nesrečni, osrečujejo nas različne stvari. Tema šestega poglavja je čustvo, o katerem vsi veliko govorimo, ljubezen, ki ima različne obraze in je mešanica različnih čustev in stremeljenj – strahu, ljubosumja, volje, moči

... Pomeni, da se sprijaznimo z razlikami, sprejemamo drugega, kakršen je, in znamo odpuščati. Sedmo poglavje je namenjeno strahu, ki se ga ne smemo sramovati, saj se vsakdo česa boji in naj strahovi spremljajo vse življenje. Zadnje poglavje govori o tem, kaj pomeni biti uspešen v življenju: nesmiselno je slediti vzorcem, ki nam jih vsiljujejo drugi o tem, kaj je uspeh v življenju – dobra služba, veliko denarja, slava ... Za to ni nekega čudežnega recepta, kar pa lahko sami storimo, je, da poskušamo čim polneje živeti: "Najprej življenje in ne uspeh! Uživajmo v tem, kar imamo. Imejmo radi druge in se pustimo imeti radi. Življenje vzemimo, kot nam prihaja naproti. Uživjmo sedanjosti trenutke. Ohranimo upanje. Kar je bistveno – to, da globoko v sebi najdemo tisto najpomembnejše, in potem temu v življenju namenimo največ prostora ... To je verjetno edina pot do uspeha." (Str. 133.)

Tanja Pihlar